

کلام رحمت کلام

زمان توبه

از مواقع توبه، ایام الله است و یکی از ایام الله، شبهای قدر است که همه دست استغفار به آستان الهی بلند می‌کنند و می‌گویند «الهی العفو» حدیث دل‌سپردن، ص ۶۵ (دکتر مرتضی آقانه‌رانی)

رساترین بشارت

از رساترین بشارت‌هایی که درباره ماه رمضان وارد شده است نفرین پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله است بر کسی که در آن آمرزیده نشود. المراقبات، ص ۲۱۵ (حاج میرزا جواد ملکی تبریزی)

توبه نصوص

محمّد بن احمد می‌گوید: از امام هادی علیه‌السلام پرسیدم: توبه نصوص (خالص) چیست؟ حضرت در پاسخ من نوشت: این که باطن و درون (در مقام توبه) همانند ظاهر باشد؛ بلکه باطن از ظاهر، برتر باشد. جهاد با نفس، ص ۳۲۷ (شیخ حر عاملی)

توبه؛ باب الامان

استغفار یعنی: طلب مغفرت و آمرزش گناهان از درگاه الهی، که اگر درست و جدی انجام شود، باب برکت الهی را به روی انسان باز می‌کند و او را به امان و لطف و توفیق ربوبی بهره‌مند می‌نماید و در پی آن، فتوح در میدان‌های گوناگون حاصل می‌شود. از ملک تا ملکوت، ص ۳۶۹ (سیدحسین تقوی)

شرایط توبه

توبه سه شرط دارد: اول ندامت و پشیمانی از عملکرد گذشته. دوم: تصمیم جدی بر عدم بازگشت. سوم: جبران کوتاهی‌ها و تقصیرات آن. سیری در سلوک عارفان، ص ۶۲ (دکتر سیدحسین ابراهیمیان)

شرط قبولی توبه

یزید بن معاویه (لع) بعد از حادثه کربلا به علی بن الحسین علیه‌السلام گفت: اگر من توبه کنم، قبول می‌شود؟ امام فرمود: بله! اگر واقعاً توبه کنی قبول می‌شود. ولی او هرگز توبه نکرد. حکایت‌ها و هدایت‌ها، ص ۲۰۵ (شهید مرتضی مطهری)

توبه برای توبه

باید در حال استغفار، حالت ظاهری و صورت و قلب و باطن بنده بسان گناه‌کارانی باشد که از محضر خداوند بزرگ - که به تمام اسرار آگاه است - طلب آمرزش و مغفرت می‌کنند؛ زیرا اگر در حالی که قلبش به غفلت و عقلش به نسیان و فراموشی مبتلاست و یا با حالت کسالت و سستی از خداوند - جل جلاله - طلب آمرزش کند، این‌گونه استغفار، خود از جمله گناهان است. ادب حضور، ص ۳۵۰ (سیدین طاووس)

اگر می‌دانستی چقدر دوست دارم، رضای تو توبه می‌کردی و از اشتیاقم می‌مردی!

تولد دیگر

توبه، چرک و آلودگی قلب را می‌شوید و زنگارهای آن را می‌زداید این‌جاست که توبه‌کننده به درد و درمانش واقف شده، از گناهانش به‌در می‌آید؛ همچون روزی که از مادرش متولد شده است. صراط سالک، ص ۱۷۷ (علی محیطی)

توبه؛ یک نیاز همگانی

توبه، عبارت از رجوع و بازگشت از حال پست‌تر و پایین‌تر به مرتبه‌ای عالی و برتر از آن است و در عالم وجود جز ذات ذوالجلال که غنی بالذات است، موجودی یافت نمی‌شود که از هرجهت کامل بوده، نیازی به ترقی و تکامل نداشته باشد و این است که معنای نیاز همگان را به توبه تصحیح می‌کند. اسرارالصلوة، ص ۷۶ (میرزا جواد ملکی تبریزی)

تأخیر در توبه...

گناهان به منزله سموم قاتله‌اند همچنان‌که [آدمی] در سموم باید مداوا کند پیش از آن‌که او را هلاک کند، همچنین واجب است بر کسی که گناه کند مبادرت نماید به توبه، پیش از آن‌که او را هلاک کند؛ پس تأخیر توبه، گناه دیگر خواهد بود. حق الیقین، ص ۶۲۰ (علامه مجلسی)

راه محو گناهان

کسی که توبه می‌کند باید آثار گناهان گذشته را از دل خود محو کند و محو آن‌ها به طاعات و عبادات می‌شود. معراج السعاده (ملاحمد نراقی)

شوق برگشت

از وحی خداوند به داوود علیه‌السلام است که فرمود: ای داوود! اگر آنان که از من روی گردان شده‌اند، می‌دانستند که چه‌گونه در انتظارشان هستم و چه مهری نسبت به آنان دارم و چه قدر مشتاقم که معصیتشان را ترک کنند، از اشتیاق من می‌مردند و در راه محبت، بند از بندشان جدا می‌شد. المحجّه البیضاء، ج ۸، ص ۶۲

قرب الی الله

همین که انسان گردن کلفتی نمی‌کند و در مقام عذرخواهی و اقرار به گناه برمی‌آید، یک مرحله به خدا نزدیک می‌شود. نجوای عاشقانه، ص ۹۱ (علامه مصباح یزدی)

دعای آخر

الهی! اگر پشیمانی در پیشگاه حضرتت توبه است پس من از همه پشیمان‌ترم و اگر ترک‌گناه، توبه محسوب می‌شود پس نخستین توبه‌کننده منم و اگر استغفار سبب ریختن گناهان است من در برابرت از استغفارکنندگانم. صحیفه سجاده (دعا در باب توبه)

ویرانه‌های زمان